

Familien Klingenberg

Der findes ca. 1200 bevaringsværdige gravminder på Vestre Kirkegård, og ét af dem er dette, sat over medlemmer af familien Klingenberg. Det er bevaringsværdigt, fordi det er skabt af en anerkendt kunstner, nemlig billedhuggeren Aksel Hansen, der var en af sin tids bedste portrætkunstnere. Om barnet i strålekrans afbilder en faktisk person, er uvist, men vi ved, at gravmindet blev rejst i forbindelse med en kun 4-årig drengs død i 1916, så det er ikke utænkeligt.

Som man ser, er barnefiguren omgivet af to englelignende skikkelser, der bevogter graven, og der indgår også valmuekapsler i kompositionen - det er et ældgammelt symbol for døden. De elementer udgør til sammen, hvad man kan kalde en 'interessant udsmykning', og det er også ét af de i alt fire nationale kriterier for, hvornår gravsten skal bevares. De andre kriterier angår dels de såkaldt 'fortjenstfulde personer' – dvs. mænd og kvinder, der har ydet en særlig indsats i det danske samfund – og dels monumenter med usædvanlige og særligt bemærkelsesværdige inskriptioner. Sådant en finder vi også på familien Klingenberg's gravminde. På forsiden af bænken citeres nemlig en strofe af B.S. Ingemann – det er de sidste fire linjer af digtet 'I sne står urt og busk i skjul'.

Ingemann er den digter, der hyppigst citeres på de gamle gravsten på Københavns kirkegårde, og det har formentlig en del at gøre med, at hans beskrivelser af dét, der venter os, når vi dør, er både smukke og opløftende. I Ingemanns optik er der lyst og godt på den anden side, og den form for trøst kan man godt have brug for på kirkegården.